DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1985. MÁJUS

ÁRA: 7,50 Ft

SOMORJAI ÉVA rajza

Barlang-posta

Kedves Gyerekek!

Vidám levél érkezett Hajdúnánásról, Fekete Zsoltitól:

Boldogan mentünk haza az iskolából, mert ott láttam meg, hogy benne van a rajzunk a Dörmögőben. Alig vártam, hogy megmutathassam anyukának.

Zsolti

Sok gyerek küld nekünk rajzokat. Így azok is beszámolhatnak élményeikről, akik még nem tudnak írni. Mi megértjük, amit a papírra varázsoltok. Tudjuk, sokan szeretnétek viszontlátni rajzotokat a lapban, úgy, ahogyan Zsolti és testvérei. Szívesen megjelentetnénk valamennyi rajzot, de sajnos kevés a hely.

Ma két érdekes képet választottunk ki: Nagy Kristófét és Újlaki Gergelyét. Mindkettőjük szülei külföldön (más országban) dolgoznak egy ideig; magukkal vitték a gyerekeket is.

Kristóf Hamburgban és az Északi-tengeren csodálja a hajókat. Le is rajzolt nekünk egy halászhajót.

Gergely éppen ellenkező irányba, délre utazott. Az algériai sivatagban ül egy teve hátán.

Köszönjük, hogy lerajzolták, amit láttak!

Szép, tavaszi időt, jókedvet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Dörmögőék

Márciusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

A fényképen egy *pamutgombolyag* részlete látható.

Kitalálós című rejtvényünkben azt kérdeztük, mit rejtett el Zsiga és Zsóka a terítő alá. A két tárgy: *labda* és egy *mozdony*.

A virágok közül a *nárcisz, a tulipán* és *a liliom* kerti virágok.

A *csigák* helyes sorrendje: legnagyobb a *nap* jelű csiga, utána következik a *vitorláshajó, a szív, a virág* és *a háromszög* jelű csiga.

Jutalmat nyertek: *Baran János, Bánhegyi Anna és Gergely, Branna Eszter, Kiss Ildikó,* Budapest — *Bogyó Judit,* Mezőgyán — *Cúth Emese,* Komarno — *Csordás Katalin,* Nagyoroszi — *Hegedűs Ildikó és Ágnes,* Balmazújváros — *Hegedűs Peti,* Debrecen — *Homoki Attila,* Füzesgyarmat — *Imre Viktória,* Kétérköz — *Kőszegi Ágoston,* Pécs — *Lengyel Orsolya,* Oroszlány — *Molnár Edit,* Dunaharaszti — *Mózes Zoltán,* Csobánka — *Petrovszki Péter,* Békéscsaba — *Stefik Melinda,* Pincehely — *Szabó Anita és Ákos,* Dunaszeg — *Tóth Tünde,* Jánossomorja — *Vigh János,* Gyula — *Zentai Ádám,* Bécs — *Peremartongyártelepi Óvoda — Általános Iskola 1. a osztálya,* Sopron.

MEGSÚGJUK, hogy következő számunkban bemutatjuk a tövisszúró gébicset.

MADÁR ESZTER rajzai

MÁJUS

NAGY KATALIN

KETTŐNK TITKA

Mennyi óriás!

Puha csöndben, félhomályban feküdtem a kiságyamban. Szuszogtam. És szoptam az ujjamat. Előbb csak egyet, aztán kettőt. Gondoltam, legjobb lesz, ha a másik kezemet is szopogatom egy kicsit. De sehogyse találtam vele a számat, sőt az egyik kezem is kicsúszott. Kezdhettem elölről! Ásítottam egy picit. Érdekes, ez akkor is sikerült, ha nem akartam. Nagyon jól éreztem magam, mondhatom.

És akkor megérkeztek a rokonok. Azért jöttek, hogy megismerjenek engem. Odaálltak az ágyam mellé sorba: az egyik nagymamám és a másik nagymamám. Az egyik nagypapám és a másik nagypapám. És dédike. Apu már ott volt. Anyu be se fért a szobába.

Mennyi óriás!

Rémülten néztem őket. Síráshoz készülődtem. Talán akkor elmennek. Tévedtem. Az egyik nagypapám tapsolt. Összerezzentem. Az egyik nagyanyám énekelni kezdett, hogy megnyugodjak. A másik nagyanyám cuppogott, hogy őrá nézzek. A másik nagypapám fütyült, hogy elhódítson. Dédike puszit dobott.

Én egyáltalán nem jutottam szóhoz. Meg se próbáltam sírni, úgyse hallják ebben a hangzavarban!

Akkor az egyik nagypapám előrántott a háta mögül még egy rokont. Kisebb volt, mint ő. Sokkal nagyobb, mint én. Morgott-búgott-brummogott. De nem rokon volt, hanem egy óriás-mackó-játék.

Felsírtam.

— Megijedt —, mondta anyukám az ajtóból.

Én is éppen ezt mondtam.

— Talán hagyjuk magára —, ajánlotta anyukám; meg én is.

Akkor a rokonok átmentek a nagyszobába. Koccintottak az egészségemre. Anyukám visszaszökött egy percre. És megsimogatta a fejemet.

KOLTAI ÉVA rajzai

A becsapós pöttyös ruha

Legjobban annak örültem, ha anyukám felvette a kékpettyes, fehér köpenyét. Tudtam, hogy szopás következik.

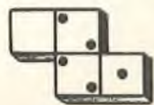
Azt se bántam, ha előzőleg letörülte olajos vattával az arcomat. Pedig utáltam a vattát. Csiklandozta az orromat. A tisztábatevést ilyenkor lassúnak találtam. Segítettem, hogy jobban haladjunk: picit megfordultam, megemeltem a fenekem. Amikor elkészültünk, anyukám átkarolt és leültünk a fotelba. Kigombolta a pöttyös köpenyét és én végre szophattam. Eleinte nagyokat kortyoltam, majd megfulladtam, úgy igyekeztem. Aztán megnyugodtam. Jól elfészkelődtem anyukám karjában, rátettem a tenyerem a bőrére, és szép nyugodtan szívtam a tejet. Közben csak néztem-néztem anyukámat, ő meg engem, és sose untuk meg.

Egyszer apukám bejött a szobába és kérdezett valamit. Akkor én abbahagytam a szopást, odafordultam hozzá, hogy ez meg miféle szokás? Apukám nevetett és kiment. Ő is tudta, hogy a szopás a kettőnk titka: anyué meg az enyém.

Egyszer meg a pöttyös ruha jól becsapott!

Éreztem, hogy éhes vagyok, szóltam is. Anyukám máris törülte az arcomat olajos vattával. Kibontotta a pólyát. Akkor vette észre, hogy nincs ott a száraz pelenka. Aznap nagyobb volt a fogyasztás! Kiszaladt érte a fürdőszobába. Én szép türelmesen vártam. Nézelődtem. És akkor a heverő végében meglláttam a pöttyös ruhát. Addig, addig igyekeztem, amíg sikerült odagurulnom. Elkezdtem nyalogatni, és csak csodálkoztam, hová lett belőle az anyukám?

Akkor ért vissza a pelenkával. Meglepődött, amikor meglátta, mit csinálok. Megijedt. Aztán nevetett. És gyorsan felvette a pöttyös ruhát, és kezdődhetett a szoptatás.

ENYEDI GYÖRGY

A görbe orrú törpe

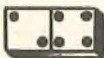
Volt egyszer egy törpe,
orra nem volt görbe,
de a csacsi törpe
azt hitte, hogy görbe.
Székre állt a törpe,
bámult a tükörbe,
s látta ám a törpe:
orra nem is görbe.
Hej! Örült a törpe,
táncolt, forgott körbe,
s lepottyant a földre,
s egy cseppet se görbe
orrát jajj! betörte,
s azóta a törpe
orra bizony görbe.

FECSKE CSABA

Birka-firka

Ezt a firkát
birka írta.
Írta, míg az
irka bírta.
Míg a birka
bírta: írta.
Így készült a
birka-firka.

KOPRÉ JÓZSEF

Játszótéren

Építettem sárból, — házat,
mellé meg egy Lángosgyárat.
Azt is sárból építettem
ezzel a két kis kezemmel.
Sár az ajtó, sár az ablak,
elöl Sárkutyák ugatnak.
És akik ott sorban állnak,
mind a Sárlángosra várnak.
Sár a kocsi, sár a kosár,
ez a Sár-gyár, Sárosdon áll.
Sárosdon, a játszótéren
minden reggel meg is nézem.
És, ha építek egy várat, —
eladom a Lángosgyárat . . .

SOTT KLARA rajzai

JANICSÁK ISTVÁN

Este

Este, ha éj szele
száll a tavon,
ülnek a békák
hallgatagon.

Nézik a Holdat az
éji csodát,
tőle remélnek
több vacsorát.

KÁNTOR ZSUZSA

A macskaszakértő

Egyik nap délután csöngettek Tarpéterpálnál, a harmadik emeleten. Ajtót nyit, hát egy kis emberke nyomul be, rajta földig érő fekete köpeny, magas gallér, cilinder, óriási motoros-szemüveg.

— Jó napot — mondja furcsa fejhangon —, azért jöttem, hogy megvegyem a macskáját.

— Nincs is macskám — mordul rá a zömök Tarpéterpál barátságtalanul.

— Dehogy nincs. A Háromlábú. Hallottam róla. Láttam is. Remek példány. Szibériai. Cármacska. Nemhogy cárnál szolgált az őse. C Á R volt az őse a macskák között. Én csak tudom. Macskaszakértő vagyok. Adja el nekem! Tudom, hogy itt lakik.

Tarpéterpál úgy állt ott, akár a szikla:

— Az lehet, hogy itt lakik —, hozzám szegődött. De attól még nem az enyém. Ide-oda csatangol, elmegy, visszajön. Szabad macska. Én is itt lakom, mégse vagyok az övé. Ő se adhat el engem. Én se őt.

— Lári-fári — csóválja a fejét a Köpönyeges —, no csak ne vicceljen velem, nono, majd meggondolja, ha meghallja, hogy mit kínálok érte. Ezer pénzt kínálok: ehhez mit szól?

Semmit se szólt.

— Tízezret! — kiált erre furcsa fejhangján a Köpönyeges. Vehet érte annyi csokoládét, amennyit akar.

— Utálom a csokoládét.

— Vehet autót!

— Minek? Van kerékpárom. Ahhoz nem kell benzin.

— Elutazhat a Holdba!

— Ott nincs levegő.

— Vehet szkafandert!

— Kényelmetlen.

— Ej-ej — keveset ajánlottam? Kerüljön, amennyibe kerül! Értsünk szót: mennyiért adja el?

Tarpéterpál támadóállásba helyezkedett, és az ajtóra mutatott:

— Ott a kijárat, kéremszépen!

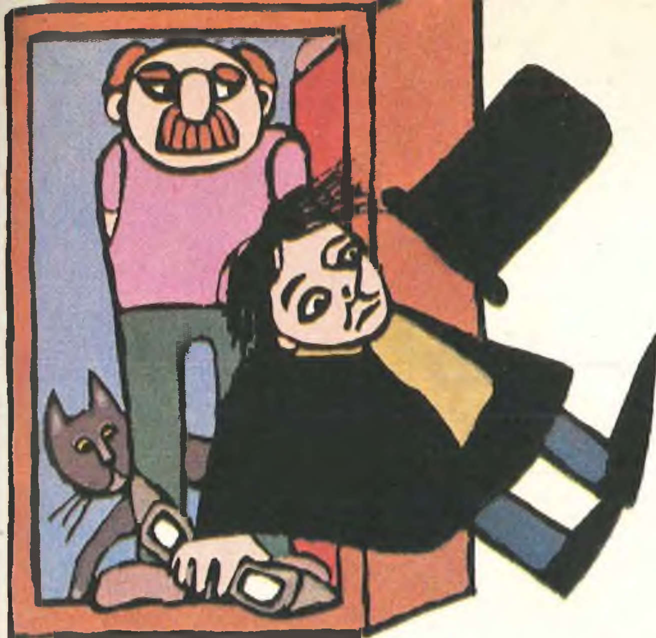
A Köpönyeges magas gallérjába húzta a fejét, csak a cilindere látszott ki belőle:

— Ennyire szereti a Háromlábút?

STUIBER ZSUZSA rajzai

— Senkit se szeretek! — vörösödött el a zömök —, úgy is hívnak a házba' Tarpéterpál, aki senkit se szeret. Senkit. Világos, kéremszépen?

— Világos — mondta a Macskaszakértő —, a pénz nem érdekli, a macska nem a magáé, és nem is szereti. Na, akkor jól van, akkor fogom azt a macskát és elviszem.

— Azt próbálja meg!

— Miért ne próbálnám?

— Kikaparja a szemét!

— Vihetem, ha velem jön?

Azzal beosont a szobába. Hamar jött is vissza, vonogatta a vállát:

— Nem jött velem, de meg sem karmolt: semmi bajom nem esett. Na látja! Szóljon neki, hogy velem jöhet, és én mindent megadok érte, amit kér. Gondolja meg!

Óriás Rudi, az erőművész meg a mamája kint álltak épp a gangon, a rácsra könyököltek: vártak valakire. Csak annyit láttak, hogy egy furcsa emberke bő köpönyegben-cilinderben kipenderül a Tarpéterpál ajtaján —, mondhatni kirepül. De még visszakiált:

— Nekem az a macska kell. És én meg szoktam szerezni, ami kell!

Vagyis — ha másképp nem megy — ellopja majd.

Járt itt valaki? — morgott magában a zömök — mondjuk, hogy senki se járt. De ha járt is — felejtsük el! Remélhetőleg nem etették meg ezt a macskát valamivel, remélhetőleg nem történt semmi baja...

Odaáll elébe. Lehajol hozzá, belenéz a sárga szemébe. Lássuk csak, mi van itt!

A szeme tiszta. Ha etették — ha nem.

Nyugodt. Magabiztos. S mint aki azt mondja: sose izgulj, engem ne félts. És ha ettem is valamit — nyalogatja a szája szélét —, énrajtam nem fog, abban biztos lehetsz.

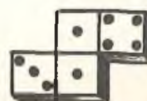
Még közelébb hajol hozzá, már-már — megsimogatja. Aztán mégsem — visszafogja magát. Csak semmi bizalmaskodás. Nem természete. Se a macskának, se neki. Csak éppen ennyit mond gyöngéden:

— No csak vigyázz magadra azért —, hallod? Nagyon vigyázz magadra, kérlekszépen Fülöp!

Ezt nem hallhatja senki. Erről nem tudhat Óriás Rudi, se a mamája. Ezt el se hinné senki a házban.

Hogy Tarpéterpál, aki senkit sem szeret —, nevet adott a Háromlábúnak! Ilyen szépet:

Fülöp.

KI KOPOG?

Most arról mesélek,
amikor a szőnyegóvodások és én
kamillatündérekké változtunk.
Az úgy volt, hogy
sétálni indultunk a rétre,
és készülődés közben
költöttünk egy verset:

Rozmaring és majoránna,
Ember fia, ember lánya
Tündér legyen valahára!
Legyen apró, ügyes szárnya,
Virágszirom ruhácskája,
Rozmaring és majoránna,
Senki ne ismerjen rája!

Még ki sem mondtuk az utolsó szót,
máris olyan picinyek lettünk,
mint a szárnyashangyák.
Nem ijedtünk meg,
inkább örültünk!

Megpróbáltuk elérni a kilincset,
és sokat nevettünk,
mert sehogyan sem sikerült.

— De hiszen van szárnyunk! —
kaptam észbe,
azzal — huss! —
kirepültünk a kulcslyukon.
Elsuhantunk
a dadusnénik feje felett,
majd a házak, gyárak,
tornyok felett,
még az anyák-apák munkahelyét
is láttuk,
de ők nem láttak minket.
Nem mutogattak az égre:
„Ott repülnek az óvodás-tündérek!"
senki semmit nem vett észre!
Így jutottunk el
a város szélére,
ahol már édes virágillattal
várt minket a szél:
— Csakhogy megjöttetek,
kamillatündérek!
Végre kezdődhet
a kamillaszüret!

A réten
elégedetten zümmögő,
virágportól sárga orrú
méhek fogadtak bennünket.
Egy-egy kosarat nyomtak a kezünkbe:
— Ebbe gyűjtsétek
a kamillavirágot!
— Gyertek, gyertek!
bólogattak a kamillavirágok.
Nem kellett kétszer mondani:
délre mind leszedtük,
halmokba gyűjtöttük
a virágfejeket.

Akkor a méhek
patyolatlepedőt
terítettek a fűbe,
hogy arra szórjuk,
azon szárogassuk
az illatos teának valót.
— Ragyogj napfény,
én majd kergetem a felhőt!
— sürgött-forgott a szél.

Amikor megszáradt a virág,
apró zacskókba töltöttük az egészet.
Addig dolgoztunk,
míg dugig telt a tündérraktár.
A raktár mellett
pici boltot nyitottunk.
Az ajtaja fölött
aranycsengő csilingel.
Ha valakinek véletlenül begyullad
a szeme, megfájdul a gyomra,
vagy csöpög az orra,
a tündérboltban mindig kaphat
ebből a tündérszedte, méhzümmögte,
szélvigyázta, napcirógatta tündérteából.
De minket ne keressen a boltban,
mert mi még aznap
költöttünk egy másik verset,
s azzal hazavarázsoltuk magunkat:

Rozmaging és majoránna,
Tündérlegény, tündérlányka
Legyen újra emberforma:
Nincsen szárnya, de van lába,
Nevető-szép szeme, szája,
Anyja, apja hazavárja!

DÖBRENTEY ILDIKÓ

„Mi lennék a jelmezbálon?”

Sok óvodában, iskolában, gyermekotthonban rendeztek jelmezbált az idei farsangon, így nem csoda, hogy felhívásunkra csaknem 3000 gyerek rajzolta le magát elképzelt vagy elkészített jelmezében. Nagyon sok változatban rajzoltatok bohóc, boszorkány, pillangó, huszár, űrhajós és királylány jelmezt, de láttunk remek új ötleteket is. Ilyen volt például az egyszerű és kifejező almafa vagy a *fagylalt* jelmez, amelyet utolsó képünkön mutatunk be.

200 jutalmat osztott ki a Művelődési Minisztérium, az Országos Egészségnevelési Intézet és a szerkesztőség képviselőiből alakult bíráló bizottság. A jutalmazottak nevének felsorolására sajnos nincs elég helyünk, ezért inkább a legszebb rajzok közül mutatunk be néhányat. Gratulálunk! A jutalmakat postán küldjük el.

REÖK CECÍLIA, 5 éves, Budapest

KÖRMENDI NOÉMI, 6 éves, Tatabánya

SPECZIÁR PÉTER, 5 éves, Tatabánya

KOVÁCS ANDREA, 7 éves, Siófok

ORAVECZ TIBI, 6 éves, Felsőpetény

RÓZSAHEGYI KATALIN, 8 éves, Miskolc

BELLÉR ANDREA, 5 éves, Lőrinci

BENKOVICS ANDREA, 5 éves, Salgótarján

HEVESI IRÉN, 6 éves, Felsőpetény

BELME DÓRA, 4 éves, Budapest

Kertészverseny

Szervác, Pongrác, Bonifác. Amikor ezeket a különös neveket olvassuk a naptárban, akkor várhatók az utolsó tavaszi fagyok. *Ha elmúltak, nyomban vesd el a kokocella magjait!* A kiválasztott napos területet 1,5 m széles sávban kell felásni, a rögöket szétütni, aztán szépen elgereblyézni.

A felásott sáv közepén, egymástól 1,5 m távolságra, 3-4 cm mélyre vess egy csomóba — úgy mondják, *fészek*be — 2-3 magot, takard be földdel és öntözd meg! Így az általunk küldött magból 3-5 fészek lesz. Az elvetett mag egy hét múlva kelni kezd!

KÉT FELHÍVÁS

Szeretsz festeni, rajzolni? Szoktál verset, mesét vagy történeteket írni? Barkácsolsz? Küldd el legjobban sikerült alkotásaidat (ha tárgyak, a fényképüket) az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat Könyvszerkesztőségébe! Budapest, Pf. 38. 1531. A borítékra írd a nevedet, lakcímedet, életkorodat, és ezt a szót:
GYEREKBOLYGÓ!

*

IX. DEBRECENI GYERMEKRAJZ PÁLYÁZAT. Negyven éve született meg az európai béke, negyven éve szabadult fel hazánk is. Az évforduló alkalmából gyermekrajz pályázatot hirdet a DEBRECENI VÁROSI TANÁCS és a HAJDÚ-BIHAR MEGYEI TANÁCS MŰVELŐDÉSI OSZTÁLYA. Részt vehet minden 1971. január 1. után született gyerek, tetszés szerinti tárgyú rajzzal. Egy pályázó legfeljebb 5 rajzot küldhet be; méretük nem lehet kisebb 30×40 cm-nél. Beküldési határidő: 1985. május 31. Cím: Kölcsey Művelődési Központ, Debrecen, Hunyadi u. 1—3. 4026

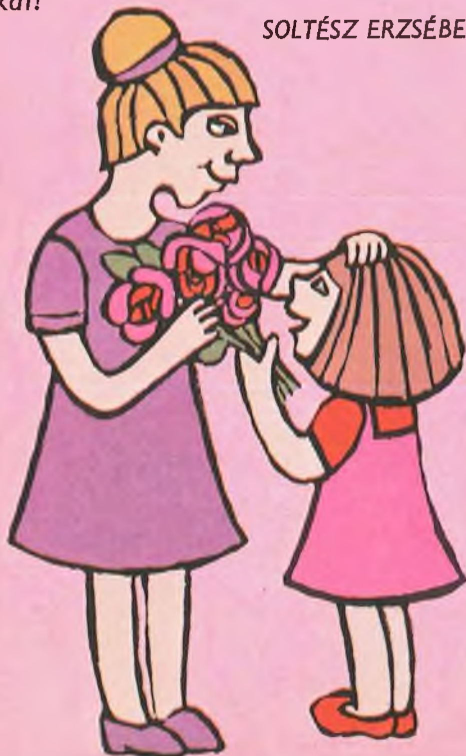
Köszöntő

Ilyenkor nyár elején, minden évben van egy ünnep, amely nem névnap, nem születésnap, piros betűvel sem áll a naptárban, mégis megünnepeljük.

Ez az ünnep a *pedagógusnap*. Ilyenkor idézzük fel az óvó nénivel, tanító nénivel, tanító bácsival töltött sok órát, ilyenkor köszönjük meg a szeretetet, türelmet, figyelmet, amellyel megajándékoztak bennünket, ilyenkor emlékezünk az okos és szép szavakra, amelyeket tőlük hallottunk először, és amelyeknek együtt örültünk.

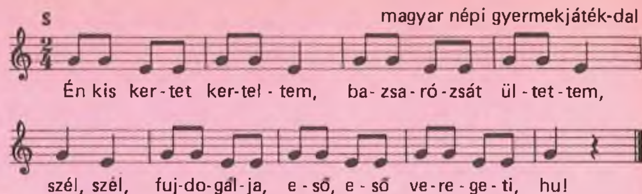
Köszöntsük nevelőinket *virágcsokorral: rózsadalokkal!*

SOLTÉSZ ERZSÉBET
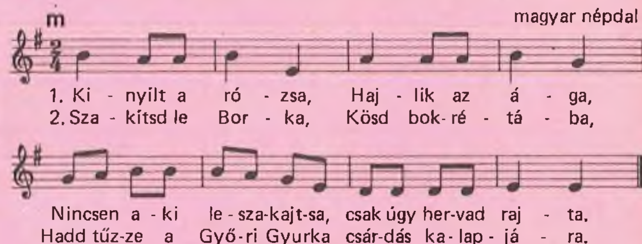

STUIBER ZSUZSA rajza

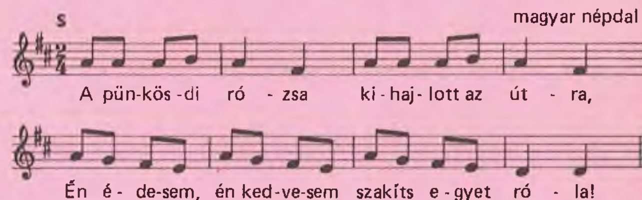
ÉN KIS KERTET KERTELTEM

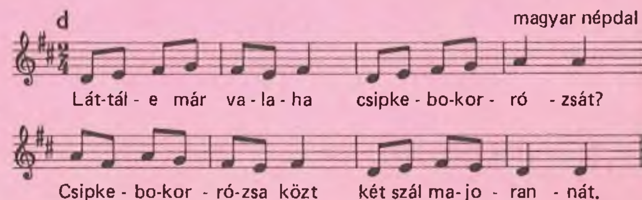
KINYÍLT A RÓZSA

A PÜNKÖSDI RÓZSA

LÁTTÁL-E MÁR VALAHA?

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK KIBÉKÜLNEK

Sűrű erdő, sötét lombok,
orgona- és málnabokrok...
Köztük kergetőzni pompás.
Van nevetés, van visongás!
Berci rikkant: — Gyerekek,
fogócskáztunk eleget.
Bújócskázzunk! Fussatok!
Huszonötig számolok.
Jó, jó, mondanotok sem kell:
csalás nélkül, behunyt szemmel.

Számol... aztán nekiered,
keresi a testvéreket.
Bekukkant a sombokorba,
hátha oda bújt el Borka.
Még a fára is felsandít:
ott találja talán Marcit?
Elballag a farakásig...
— Hol az egyik? Hol a másik?

Éppen arra őgyeleg
a bozontos Borz gyerek.
— Eláruljam, kedves Berci,
hol sikerül rájuk lelni?
— Igen! Nem, nem! Megálljunk csak!
El ne rontsd a játékunkat!
Menj el szépen!
— Dehogy megyek.
Itt a helyem közöttetek!
— Nélküled is jól megvagyunk.
Köss talpadra útilaput!
A bozontos Borz csak kacag:
— Itt van Bori, a birs alatt.
Tányértalpú öcséd pedig
tölgy odvából leselkedik.

SZÁVAY EDIT rajzai

Marci, Borka előcammog.
— Nem ér így a nevünk, hallod?
— Borzasztóan rossz voltál, Borz.
Ha utálunk, ne csodálkozz.

Megszólal a kis Borz halkan:
— Én csak azért árulkodtam,
mert ti engem nem hívtatok,
nélkülem bújócskáztatok.

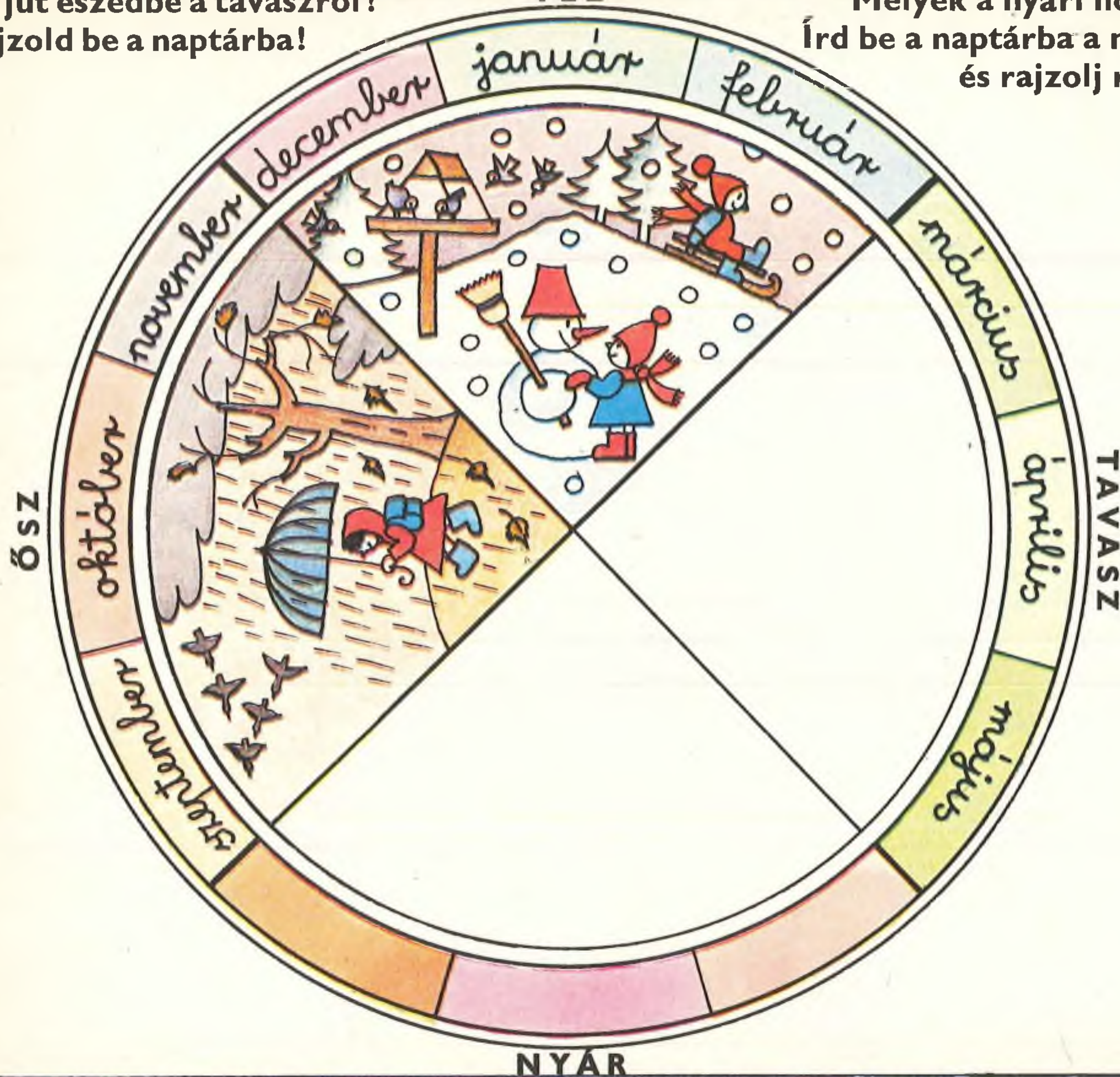
Egy darabig még morognak...
Enyhül mérge a bocsoknak.
— Jól van, bújócskázhatsz velünk.
Nem lehet a harag örök.
Te *hunysz*, mi meg *szemet hunyunk*
e kis „félreértés" fölött.

Iskolatáska

Mi jut eszedbe a tavaszról? Rajzold be a naptárba!

Melyek a nyári hónapok? Írd be a naptárba a nevüket, és rajzolj róluk is!

Peti kora tavasztól figyelte a virágok nyílását és a gyümölcsök érését. Készített egy virágnaptárt.

MÁRCIUS	ÁPRILIS	MÁJUS	JÚNIUS	JÚLIUS	AUGUSZTUS
					

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

Olvass a naptárról! Mikor nyílik a legkevesebb virág? Mit gondolsz, mikor érik a legtöbb gyümölcs? Miért?

Készíts a virágnaptárhoz hasonlóan gyümölcsnaptárt! Küldd el munkádat Dörmögőnek!

S. T. K.

Gyermeknapi találkozó

Ezek a gyerekek messzi tájakról érkeztek hozzánk, vidám találkozóra. Játszottak együtt, örültek egymásnak, de most már indulnának haza. Tudod-e, ki honnan érkezett? Ki hová térjen vissza?

Rajzold le azt az öt különféle dolgot, amelyről ráismertél az otthonukra! Küldd el rajzodat Dörmögőnek!

MADÁR ESZTER rajzai

TÉNAGY SÁNDOR

A barátkozó

A világ legkedélyesebb madara talán a seregély. Az elsők között érkezik meg a hosszú vándorútról, s ha kora tavasszal vidám csárogást hallanak az emberek, csak annyit mondanak:

— Na, megjöttek a seregélyek...

Ez az egyszerű, megbocsátó kijelentés örömet is, némi rosszallást is kifejez. Sokan nem kedvelik a seregélyt, különösen a cseresznyések és a szőlőskertek gazdái bosszankodnak, ha nagyobb csapatokban jelentkeznek a hívatlan vendégek.

Való igaz, a seregélyek szívesen csipegetnek a piruló cseresznyéből, s ha nem ügyel a gazda, bizony a kelleténél nagyobb részesedést kívánnak maguknak a termésből. Rovarpusztításukkal azonban bőségesen kárpótolják a lopott csemegéért.

A seregély a rosszallás ellenére is szívesen keresi az emberek társaságát. Barátkozó madár. Ha fogságba kerül, nem sokáig szomorkodik. Hamar megszokja új otthonát, úgy jár-kel a házban, mintha ott született volna. Csacsog, mókázik, tréfálkozik. Néha merész és tolakodó, máskor ostobának tetteti magát, de azért semmi sem kerüli el a figyelmét. Reggel megkocogtatja az ajtódeszkát: jelzi, hogy éhes. Kitűnő utánzó. Miákol, mint a macska, kotkodácsol, mint a tyúk. Még a rádió szünetjelét is megtanulja, a ház népe pedig csodálkozik: vajon ki kapcsolta be a rádiót? Mindezt egy barátomtól tudom, akinek volt egyszer egy szelíd seregélye és sokat mesélt róla.

Hát ilyen kedélyes madár a seregély.

Jöjj be hozzám...

Magyar népköltés

Jöjj be hozzám, szép madárka,
nem zárlak én kalitkába;
mikor akarsz, elröpülhetsz,
ha kedved lesz, visszajöhetsz.

EMLÉKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek

Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- sárga alapszín: első osztályosoknak;
- fehér alap: mindenkinek.

A szerkesztőség belső munkatársai:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező.

XXIX. ÉVF. 5. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,—, egész évre 90,— Ft.
85.0340 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

LENDVAI ILONA

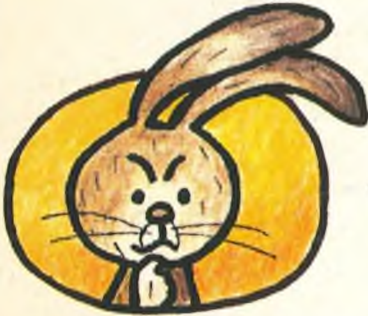
A zenélő szarvas

— De szépen fütyül a szarvas!
Gyere velem, nyuszi, hallgasd!

— Szarvas fütyül? Hisz ez csoda!
Lopakodjunk csendben oda!

— Boldogságos répalevél!
Lehet, hogy az agancs zenél?

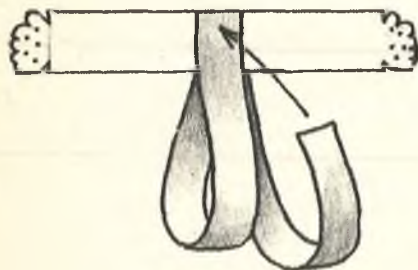
— Nem agancstól zeng a határ,
ül rajt három dalos madár!

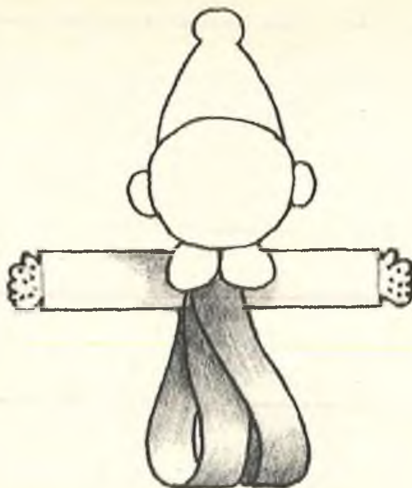
EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

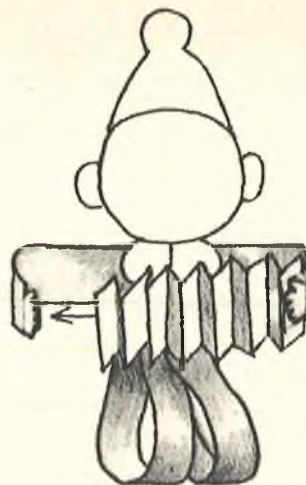
Harmonikás bohóc

1. ábra

2. ábra

3. ábra

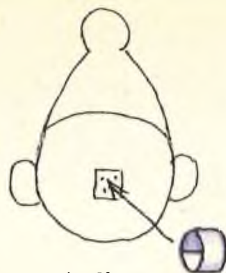
HARMONIKÁS BOHÓC

Vágd körül a következő oldalon látható színes formákat: a fejet és a csíkokat a vastag, fekete vonalakon! Fektesd magad elé a bohóc kezét! A két mintás csík lesz a lába; ragaszd a kézhez, úgy, ahogy első rajzunkon látod!

Kend be ragasztóval a csíkos nyakkendő hátoldalát, és nyomd a helyére, a második rajz szerint!

Hajtogass harmonikát a rózsaszínű csíkból! Kend be ragasztóval a tenyér belső oldalát, és add a bohóc kezébe a harmonikát (harmadik ábra)!

Végül a piros csíkból hajts henger formát, és ragaszd a fej közepén látható, pöttyözött részhez (negyedik ábra)!

4. ábra

Tervezte és rajzolta MADÁR ESZTER

